

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 289/2010-26

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 9. septembra 2010 v senáte zloženom z predsedu Juraja Horvátha a zo sudcov Lajosa Mészárosa a Sergeja Kohuta o prijatej sťažnosti spoločnosti V., a. s., T., zastúpenej advokátkou JUDr. F. B., K., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 26 Cb 32/2006 takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo spoločnosti V., a. s., na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 26 Cb 32/2006 **p o r u š e n é b o l o .**

2. Okresnému súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 26 Cb 32/2006 **p r i k a z u j e** konať vo veci bez zbytočných prietáhov.

3. Spoločnosti V., a. s., p r i z n á v a primerané finančné zadost'učinenie v sume 2 000 € (slovom dvetisíc eur), ktoré j e Okresný súd Bratislava I p o v i n n ý vyplatiť jej do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Spoločnosti V., a. s., p r i z n á v a náhradu trov právneho zastúpenia v sume 254,88 € (slovom dvestopäťdesiatštyri eur a osemdesiatosem centov), ktorú j e Okresný súd Bratislava I p o v i n n ý vyplatiť na účet jej právnej zástupkyne JUDr. F. B., K., do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. II. ÚS 289/2010-14 zo 17. júna 2010 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie s'ťažnosť spoločnosti V., a. s., T. (ďalej len „s'ťažovateľka“), vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 26 Cb 32/2006.

Zo s'ťažnosti a z jej príloh vyplýva, že s'ťažovateľka sa návrhom podaným okresnému súdu 10. novembra 2005 domáhala od poisťovne A. S., a. s., B. (ďalej len „odporkyňa“), zaplata sumy 77 651,23 € (2 339 321 Sk) s príslušenstvom.

Podľa názoru s'ťažovateľky v tomto konaní došlo zo strany okresného súdu k porušeniu jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy, čo odôvodňuje týmto opisom skutkového stavu veci v uvedenej právnej veci:

„1. Dňa 10. 11. 2005 bolo začaté konanie pred Okresným súdom Bratislava I vo veci vyššie uvedenej spisovej značky a účastníkov konania.

2. Dňa 14. 11. 2005 bol zaplatený súdny poplatok.

3. Dňa 6. 10. 2006 bol požiadaný konajúci súd o vytýčenie termínu pojednávania.

4. Dňa 22. 6. 2007 bolo doručené vyjadrenie žalovaného k žalobe.

5. Dňa 29. 4. 2008 bola doručená konajúcemu súdu sťažnosť na jeho postup v predmetnom konaní z dôvodu prietahov.

6. Listom zo dňa 19. 5. 2008 sa predsedníčka Okresného súdu Bratislava I vyjadrila, že sťažnosť je dôvodná.

7. Dňa 23. 9. 2008 sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré bolo po vypočutí sporových strán odročené na neurčito.

8. Dňa 13. 10. 2008 požiadal žalobca konajúci súd o pristúpenie ďalšieho účastníka do konania.

9. Rozhodnutím zo dňa 12. 1. 2009 konajúci súd pripustil ďalšieho účastníka na strane žalovaného do konania.

10. Na deň 15. 1. 2010 bolo vytýčené pojednávanie, ktoré bolo zrušené z dôvodu odchodu zákonného sudcu na stáž do Justičnej akadémie od 1. 1. 2010.“

Vychádzajúc z uvedeného sťažovateľka žiada, aby ústavný súd takto rozhodol:

„1. Okresný súd Bratislava I v konaní vedenom pod spisovou značkou č. k. 26 Cb 32/2006 porušil právo spoločnosti V. a. s. na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručenom v čl. 48 ods. 2 Ústavy SR.

2. Okresnému súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. značkou 26 Cb 32/2006 prikazuje konať tak, aby vec bola čo najrýchlejšie meritórne rozhodnutá.

3. Sťažovateľovi priznáva finančné zadosťučinenie v sume 3 300 EUR a trovy právneho zastúpenia vo výške 254,88 EUR...“

2. Na základe výzvy ústavného súdu sa k veci písomne vyjadrili obaja účastníci konania: za okresný súd jeho predsedníčka listom sp. zn. Spr. 3552/2010 zo 14. júla 2010 a právna zástupkyňa sťažovateľky stanoviskom k uvedenému vyjadreniu okresného súdu listom z 23. augusta 2010.

2.1 Okresný súd vo svojom vyjadrení súhlasil s upustením od ústneho pojednávania o prijatej sťažnosti. V ďalšom popísal prehľad procesných úkonov vykonaných v označenom konaní a uviedol:

„Predmetné konanie je poznačené prietiahmi, čo možno považovať v danej veci za objektívny prietah. Zároveň si Vám dovoľujem oznámiť, že som pristúpila k sledovaniu veci a požiadala som zákonného sudcu o konanie vo veci tak, aby k ďalším prietahom v konaní nedochádzalo. Mám za to, že predmetné konanie je poznačené zbytočnými prietiahmi avšak objektívneho charakteru.

V prípade, že ÚS SR dospeje, že bolo porušené právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, aby bolo vzaté do úvahy, že zákonný sudca subjektívnym konaním nezavinil vznik prietahov v konaní. S poukazom na uvedené objektívne dôvody, za ktorých došlo k prietahu v konaní, prosím Ústavný súd Slovenskej republiky, aby uvedené skutočnosti pri rozhodovaní o priznaní finančného zadosťučinenia vzal do úvahy a nepriznal mu finančné zadosťučinenie v plnej výške.“

2.2 Právna zástupkyňa sťažovateľky vo svojom vyjadrení uviedla:

„Okresný súd Bratislava I vo svojom vyjadrení uviedol, že v predmetnom konaní došlo k zbytočným prietahom, preto sťažovateľ naďalej trvá na tom, aby Ústavný súd SR svojím nálezom rozhodol takto:

1. Okresný súd Bratislava I v konaní vedenom pod spisovou značkou č. k. 26 Cb 32/2006 porušil právo spoločnosti V. a. s. na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručenom v čl. 48 ods. 2 Ústavy SR.

2. Okresnému súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. značkou 26 Cb 32/2006 prikazuje konať tak, aby vec bola čo najrýchlejšie meritórne rozhodnutá.

3. Sťažovateľovi priznáva finančné zadosťučinenie v sume 3 300 EUR a trovy právneho zastúpenia vo výške 254,88 EUR...

Zároveň sťažovateľ uvádza, že súhlasí s tým, aby Ústavný súd SR upustil od ústneho pojednávania o prijatom návrhu.“

3. Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ich vyjadreniami k opodstatnenosti sťažnosti dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy. Jej prerokovanie na ústnom pojednávaní – vzhľadom na povahu predmetu posúdenia, ktorá je určená povahou tohto základného práva – ústavný súd nepovažuje ani za vhodný, ani za nevyhnutný procesný prostriedok na zistenie skutočností potrebných pre meritórne rozhodnutie vo veci, t. j. rozhodnutie o tom, či namietaným postupom súdu bolo, alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov (I. ÚS 40/02, I. ÚS 41/03, I. ÚS 65/04).

II.

Z obsahu sťažnosti, jej príloh, z vyjadrení účastníkov konania a z obsahu na vec sa vzťahujúceho súdneho spisu ústavný súd zistil tento priebeh a stav konania vedeného okresným súdom pod sp. zn. 26 Cb 32/2006:

- 10. november 2005 – okresnému súdu bol doručený návrh sťažovateľky zo 7. novembra 2005 na vydanie platobného rozkazu proti odporkyňi na zaplatenie sumy 2 339 321 Sk s príslušenstvom (pridelená sp. zn. 1 Rob 1826/05),
- 14. november 2005 – okresný súd vyzval sťažovateľku na zaplatenie súdneho poplatku,
- 5. december 2005 – sťažovateľka zaplatila súdny poplatok,
- 12. december 2005 – sťažovateľka predložila doklad o zaplatení súdneho poplatku,
- 5. jún 2006 – spis bol prevedený do registra „Cb“,
- 6. júl 2006 – okresný súd vyzval sťažovateľku na predloženie príloh návrhu v potrebnom počte,
- 17. júl 2006 – sťažovateľka doručila okresnému súdu prílohy v požadovanom počte,
- 10. október 2006 – sťažovateľka požiadala o nariadenie termínu pojednávania,
- 11. október 2006 – okresný súd uznesením č. k. 26 Cb 32/06-54 vyzval odporkyňu, aby sa k veci vyjadrila a aby uviedla skutočnosti na svoju obranu, pripojila listiny, na ktoré sa

odvoláva, a označila dôkazy na preukázanie svojich tvrdení; zároveň vyzval odporkyňa, aby sa vyjadrila, či súhlasí s rozhodnutím o veci bez nariadenia pojednávania,

- 30. október 2006 – odporkyňa sa vyjadrila k návrhu,
- 22. jún 2007 – okresný súd zaslal vyjadrenie odporkyne sťažovateľke, aby k nemu zaujala stanovisko,
- 20. jún 2008 – okresný súd nariadil pojednávanie na 23. september 2008,
- 23. september 2008 – okresný súd odročil pojednávanie na neurčito, odporkyni uložil, aby v lehote 15 dní doložila listinné dôkazy,
- 3. október 2008 – okresnému súdu bolo doručené vyjadrenie žalovanej z 25. októbra 2006 k návrhu sťažovateľky,
- 15. október 2008 – sťažovateľka žiadala, aby do konania pristúpila na strane odporcu spoločnosť A. E. S. A., so sídlom B.,
- 4. november 2008 – okresný súd vyzval sťažovateľku na opravu návrhu na pristúpenie ďalšieho účastníka na strane odporcu,
- 19. november 2008 – sťažovateľka opravila návrh na pristúpenie ďalšieho účastníka do konania,
- 15. december 2008 – okresný súd opätovne vyzval sťažovateľku na opravu návrhu na vstup ďalšieho účastníka do konania na strane odporcu,
- 12. január 2009 – okresný súd uznesením č. k. 26 Cb 32/2006-79, ktoré nadobudlo právoplatnosť 4. februára 2009 pripustil, aby do konania na strane odporcu vstúpila: A. E., Francúzska republika, konajúca prostredníctvom: A. E. S. A. (pobočka pre Slovenskú republiku), B. (ďalej len „odporkyňa v 2. rade“).
- 16. november 2009 – okresný súd nariadil pojednávanie na 15. január 2010,
- 29. december 2009 – okresný súd zrušil pojednávanie nariadené na 15. január 2010 z dôvodu „*odchodu zákonného sudcu na stáž do Justičnej akadémie od 01. 01. 2010*“,
- 8. jún 2010 – okresný súd uznesením č. k. 26 Cb 32/2006-88 opravil uznesenie č. k. 26 Cb 32/2006-79 z 12. januára 2009 a zároveň zaslal výzvu právnemu zástupcovi odporkyne,
- 22. jún 2010 – odporkyňa reagovala na výzvu okresného súdu.

III.

Ústavný súd podľa čl. 127 ods. 1 ústavy rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'učinenie.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných priet'ahov...

Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstráni. K odstráneniu stavu právnej neistoty dochádza až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného štátneho orgánu. Preto na naplnenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy nestačí, aby štátne orgány vec prerokovali, prípadne vykonali rôzne úkony bez ohľadu na ich počet a právoplatne nerozhodli (m. m. I. ÚS 24/03, IV. ÚS 232/03). Priznanie práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zakladá povinnosť súdu aj sudcu na organizovanie práce tak, aby sa toto právo objektívne realizovalo (II. ÚS 21/01).

Predmetom konania pred ústavným súdom bolo posúdenie, či postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 26 Cb 32/2006, ktorého predmetom je spor o poskytnutie poistného plnenia, došlo k porušeniu základného práva sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy.

Judikatúra ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo, alebo nebolo porušené základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručené v čl. 48 ods. 2 ústavy sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitosť veci, správanie účastníka konania a postup súdu (I. ÚS 41/02). V súlade s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľku (I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02, I. ÚS 79/05). Podľa rovnakých kritérií ústavný súd postupoval aj v danom prípade.

1. Pokiaľ ide o kritérium zložitosť veci, ústavný súd konštatuje, že rozhodovanie o poskytnutí poistného plnenia môže v niektorých prípadoch predstavovať určitý stupeň faktickej zložitosti súvisiaci napr. s predkladaním dokumentácie súvisiacej s poistnou udalosťou. Doterajší zdĺhavý priebeh napadnutého konania však ústavný nemôže pripísať na vrub zložitosti prerokovávanej veci. Napokon ani predsedníčka okresného súdu vo svojom vyjadrení zo 14. júla 2010 netvrdí, že by vec bola právne alebo skutkovo zložitá.

2. Pokiaľ ide o správanie sťažovateľky ako účastníčky konania, ústavný súd nezistil žiadne závažné skutočnosti, z ktorých by bolo možné vyvodiť, že sťažovateľka prispela k doterajšej dĺžke konania pred okresným súdom, a ktoré by mali byť osobitne zohľadnené na jej ťarchu pri posudzovaní otázky, či a z akých dôvodov došlo v predmetnom konaní k prietahom. Okresný súd ju síce musel v súvislosti s rozhodovaním o pristúpení ďalšieho účastníka do konania na strane odporcu vyzývať na odstránenie nedostatkov návrhu, avšak k ich odstráneniu došlo v relatívne krátkom čase.

3. Tretím hodnotiacim kritériom, podľa ktorého ústavný súd zisťoval, či došlo k porušeniu základného práva sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy, je postup samotného okresného súdu.

Z prehľadu procesných úkonov okresného súdu ústavný súd zistil, že okresný súd v posudzovanom konaní nevykonal relevantnú procesnú činnosť v období od 12. decembra 2005 (sťažovateľka dokladovala zaplatenie súdneho poplatku) do 6. júla 2006 (okresný súd vyzval sťažovateľku na predloženie potrebného počtu príloh návrhu), t. j. takmer sedem mesiacov, od 30. októbra 2006 (odporkyňa sa vyjadrila k návrhu) do 22. júna 2007 (okresný súd zaslal vyjadrenie odporkyne sťažovateľke), t. j. takmer osem mesiacov, od 22. júna 2007 do 20. júna 2008 (okresný súd nariadil pojednávanie), t. j. 12 mesiacov, od 4. februára 2009 (uznesenie o vstupe ďalšieho účastníka na strane odporcu nadobudlo právoplatnosť) do 16. novembra 2009 (okresný súd nariadil pojednávanie), t. j. viac ako deväť mesiacov, a od 29. decembra 2009 (okresný súd zrušil pojednávanie nariadené na 15. január 2010) do 8. júna 2010 (okresný súd uznesením opravil uznesenie z 12. januára 2009), t. j. viac ako päť mesiacov. Celkovo bol teda okresný súd vo veci nečinný 41 mesiacov (tri roky a päť mesiacov). Za túto dobu teda nevykonal žiadny úkon smerujúci k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa sťažovateľka ako navrhovateľka v preskúmvanej veci počas súdneho konania nachádza, čo je základným účelom práva zaručeného v citovanom článku ústavy (pozri napr. I. ÚS 41/02).

Ústavný súd konštatuje, že v napadnutom konaní došlo k prietahom, ktoré neboli spôsobené zložitou vecou ani správaním účastníkov konania, ale v dôsledku postupu okresného súdu. K jeho obrane, že „*zákonný sudca subjektívnym konaním nezavinil vznik prietahov v konaní*“, ale tieto majú objektívny charakter, ústavný súd zdôrazňuje, že pri posudzovaní toho, či bolo porušené právo sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, posudzoval postup súdu, a nie to, či toto právo bolo porušené činnosťou (nečinnosťou) alebo postupom konkrétneho sudcu vybavujúceho danú vec. V tejto súvislosti ústavný súd už uviedol, že ústava v čl. 48 ods. 2 zaväzuje predovšetkým súdy ako garantov spravodlivosti, aby prijali príslušné opatrenia umožňujúce prerokovanie veci, a teda vykonanie spravodlivosti bez zbytočných prietahov. I keď nie všetky nástroje

na vyriešenie tzv. objektívnych okolností sa nachádzajú v dispozičnej sfére vedenia súdu či konajúceho sudcu, nemožno systémové nedostatky v oblasti výkonu spravodlivosti pripisovať na ťarchu účastníkov súdneho konania (pozri napr. I. ÚS 119/03).

Vzhľadom na uvedené je zrejmé, že okresný súd v napadnutom konaní nepostupoval v súlade s účelom základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov, preto ústavný súd vyslovil porušenie základného práva sťažovateľky na prerokovanie predmetnej veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy tak, ako to je uvedené v bode 1 výroku tohto rozhodnutia.

4. V nadväznosti na tento výrok a v záujme efektívnosti poskytnutej ochrany sťažovateľke ústavný súd v bode 2 výroku tohto rozhodnutia prikázal okresnému súdu podľa čl. 127 ods. 2 ústavy a § 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde konať vo veci bez zbytočných prietáhov.

5. Podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd priznať tomu, koho základné právo alebo sloboda sa porušili, aj primerané finančné zadosťučinenie.

Sťažovateľka sa domáhala priznania primeraného finančného zadosťučinenia v sume 3 300 €, ktoré odôvodnila tým, že v súvislosti s prebiehajúcim konaním mala „*vysoké výdavky... Každý rok vykazuje ušlý zisk z dôvodu neprevádzkovania malej vodnej elektrárne, ktorej sa týkala poistná udalosť a žalované plnenie.*“.

Vzhľadom na okolnosti danej veci ústavný súd dospel k názoru, že len konštatovanie porušenia základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy nie je pre sťažovateľku dostatočným zadosťučinením. Ústavný súd preto uznal za odôvodnené priznať jej aj finančné zadosťučinenie podľa citovaného ustanovenia zákona o ústavnom súde, ktoré podľa zásad spravodlivosti, s prihliadnutím najmä na dĺžku trvania nečinnosti okresného súdu, považuje za primerané v sume 2 000 €.

Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť sťažovateľke do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené v bode 3 výroku tohto rozhodnutia.

6. Podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy.

Právna zástupkyňa sťažovateľky si uplatnila trovy za právne zastúpenie v celkovej sume 254,88 €.

Pri výpočte trov právneho zastúpenia sťažovateľky ústavný súd vychádzal z ustanovení § 1 ods. 3, § 11 ods. 3 a § 14 ods. 1 písm. a) a b) vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov. Základná sadzba za úkon právnej služby uskutočnený v roku 2009 je 115,90 € a hodnota režijného paušálu je 6,95 €. Základná sadzba za úkon právnej služby uskutočnený v roku 2010 je 120,23 € a hodnota režijného paušálu je 7,21 €.

Sťažovateľke vznikol nárok na úhradu trov konania za jeden úkon právnej služby uskutočnený v roku 2009 (prevzatie a príprava zastúpenia zo 16. decembra 2009) a za dva úkony právnej služby uskutočnené v roku 2010 (podanie ústavnému súdu z 12. marca 2010 a stanovisko k vyjadreniu okresného súdu z 23. augusta 2010). Celkovo tak sťažovateľke vznikol nárok na úhradu trov konania v sume 377,73 € vrátane režijného paušálu.

Keďže právna zástupkyňa sťažovateľky si uplatnila náhradu trov v sume 254,88 €, ústavný súd priznal sťažovateľke náhradu trov v uplatnenej výške, tak ako to je uvedené v bode 4 výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 9. septembra 2010